

A természet játéka

Olvasónk Törökországban vakációzott, és nem hagyta ki a világ egyik ritka csodáját. A különleges pamukkale-i természeti képződmény az UNESCO világörökség része hófehér mészkőteraszai, medencéivel. A medencéket a földfelszín alól feltörő, 35 fokban forrásvíz hozta létre, amikor lezúdult a domboldalon. A helyet már az ókorban is látogatták mint gyógyfürdőt. FOTÓ: VELEZ RÓBERT

E-MAIL

Százmilliós végkielégítés

Vizsgálat folyik a BKV-nál a 100 milliós végkielégítés miatt! Ez a hír borzolja napok óta a kisseberek idegét, akik nem tudják kifizetni rezsijüket, és a napi megélhetésük is gond. Ilyen kérdéseket hallok: Van képe felvenni azt a sok pénzt? Mit tud az a nő, hogy annyi pénzt kap? Nincs olyan állami szerv, amely ezt ellenőrizné, büntetné? Hol élünk? Persze ezek csak a szalonképebb kérdések. Persze nemcsak kérdeznék, hanem mondanak is, érdekeset és cifrát egyszerre, na meg nyomdafi-festéket nem töröl, amit az elke-szeredés hoz ki az emberekből. Két marokkal szórják az adófizetők pénzét kirógott emberek végkielégítésére. Ügyes! A szociális juttatások miatt nyavalyognak máshol, ilyenekre, meg más barságokra összességében milliárdokat költenek a kincstárból. A vizsgálatnál az első kérdés: jogszerű-e a kifizetés? Miért ne lenne az? Perszeők is emberek, tévedhetnek, de ha a zsebükörl van szó, majd nem kizárt. Az állami cégek felsővezetőinek bérét maguk a politikusok határozzák meg, és

az ellenzék hatalomra kerülve nem változtatja meg (ha mégis, akkor fölle), hanem saját embereit ülteti a zsiros állásokba. Sír-nak is a vesztesek, mondván: politikai tisztogatás folyik X állami vállalatnál, intézménynél, mert az emberek elkerülnek a húsos fazék mellől. Persze ezen kívül semmi sem történik, mert a végkielégítéssel, amivel embereiket bebiztosították, néhány tíz- vagy százmillióval, szerényen, de csak elten-gőnek valahogy. Mi lenne a megoldás? Legyen nyilvános minden állami tulajdonú cég vezetőinek bére és minden más juttatása. Tudja meg a nép, hová kerül a sanyargatásból származó állami bevétel. Az már csak hab a tortán, hogy a vezér csodálkozik a legjobban. Nem az ő cégénél dolgozik (dolgozott?) a hölgy? Nem tudja, ki mennyit keres? Ő is távozófélben van. Mennyit fog kapni? Sokat tudhat ez a nő. Valószínűleg egyedül el tud vezetni 40 buszt egyszerre ezzel a fizetéssel. Ki kellene próbálni, főleg olyan buszokkal, amelyek kirohadnak a

sofőrök feneké alól, és amelyekkel a BKV naponta veszélyezteti az utasok életét. Nem baj, így legalább tudják Pesten, miért emelkedik félévente a menetjegyek ára!

Most a válság kicsit jobban reflektorfénybe kényszeríti ezeket a pazarlóan bőkezű adományokat, de kérdés: változik-e valami a fent leírt rendszerben? Az állami vállalatok a politikusok fejőstehe-nei, nem érdekeltek abban, hogy elapadjon a tej. És különben is: minden csoda három napig tart. Most kipattant egy ügy, majd jön másik, meg harmadik, a reflektor már azokra világít, a korábbi ügyek homályba, majd sötétségbe kerülnek. Ha nem látjuk, mert nem láthatjuk, nem látatják velünk a dolgok lényegét, működését, azt hisszük, ez csak egy egyedi eset, nem kell nagy ügyet kreálni belőle. Sajnos nem egyedi esetekről van itt szó, hanem egy jól felépített rendszer-ről, amin azoknak lenne feladata változtatni, akik a haszonélvezői: a politikusoknak. **Szekeres Mihály, Makó**

HASZNOS TELEFONSZÁMOK

DÉMÁSZ ZRT.: • 40/822-282, 80/820-141, ügyfélszolgálat: 40/824-825.
ÉGÁZ-DÉGÁZ ZRT., NEMZETI FOGYASZTÓVÉDELMI
HIBABEJELENTÉS: • 80/440-141, **HATÓSÁG:** • 62/541-737.

E-MAIL

Nyílt levél az Északi városrész kapcsán

Tisztelt akkori tervező és képviselő hölgyek, urak!
 Boldogult ifjúkoromban, a 70-es években az Óthalmi úton laktunk kertesek családjában. Sajnos az otthonunk is útjában volt a város fejlődésének, most az egyik tizemeletes ház áll a miénk helyén. De nem is ezzel van bajom, a fejlődést nem lehet megállítani. Hanem azzal, mi-ért tüntették el a köztudatból és a térképekről is az Óthalmi utat? Belső nyomvonala a vízművek telepé-nél és a kísérő mellett most a Margá-éta utca nevet viseli, külső része a Vértői utca nevet kapta. Ha már a

tervező annak idején nem tudta ezt a hosszú utat egészében meghagyni – ami a Csongrádi sugárúttól ment ki Béketelepre a körtöltésen és a vasúti töltésen keresztül –, legalább a nevét hagyták volna meg! Könnyebb volt át keresztelni?! Ne mondják, hogy a volt Óthalmi út és a még ma is létező Óthalmos utca elnevezés annyira zavaró volt, hiszen most is van Szege-den Tisza Lajos utca és körút is! Nem lehetne visszaadni a régi nevét ennek a kettévágott, szép, hosszú útnak?

Kendl László Péter, Szeged, egy volt Óthalmi úti lakos

POSTABONTÁS

Félévforduló a szabadtéren

Ötven esztendő nagy idő. Ember-életben is, intézmények történetében nemkülönben. Talán az önmérséklet okozta – a szombati Turandot-előadás nézőjét váratlanul érte a kézenfekvő ünnepi aktualitás: ötven esztendeje szálltak alá a Dóm tornyai előtti színpadra a játékok második korszakának mű-zsái. Igaz, az alapítás 75. évfordulóját kiállítás és emlékalbum kö-szöntötte alig néhány éve, 2006-ban, ámde a megszakítatlan fél évszázad talán büszkébb ün-neplést, ha tetszik: bátrabb mar-кетинget érdemelt volna. Elszoruló szívvel ért hát ez a fé-lig-meddig előkészített ünnep. A „futurista mesék” acélbirodalmá-ban művészeti vezető–rende-ző–karmester és igazgatóhelyet-tes tűnt fel, hogy színpadra szólít-sa a fél évszázad nagy tanúját, halk szavú, bölcs atyamesterét, Szinetár Miklóst. Az igazgatóhe-lyettes úr – tudtuk meg a művé-szeti vezető–rendező–karmester úrtól – levéltári kutatásokat vég-zett, hogy méltó módon fejzeze ki a direkciónak a múltból, a jelenből és a jövőből. Múltból a direktio tisztelgetés a fel-memelt személyes szem-pontjain – részt vegyen e vá-ratlanul jubileumi ünnepné minő-sült előadáson. Kossuth-díjas éne-kesnőnk a világ legjobb Liujának dicsősége osztozik Montserrat Caballéval. Kossuth-díjas énekes-nőnk épp az idén harminc éve lé-pett először a Dóm tér színpadára A végzet hatalmában. Szükséges folytatnom? Kossuth-díjas énekes-nőnk az eltelt harminc évben mindkét Leonóra, Aida, Micaela, Desdemona és Liu énekesnőjeként avatta a világ kiemelkedő opera-színpadává a szegedi Dóm teret valamennyi fellépésével. Csak fél-ve jegyzem meg: Kossuth-díjas énekesnőnk – kivételes adomány az énekes műfajban – mindmáig repertoárton tartja világszer-te ün-nepelt szerepeit. Liut áprilisban is énekelte a fővárosban. Hogy a tiszteletére színre vitt má-jusi előadásban Cecilia Bartolinak kellett rákérdeznie, hol a korszakos Liu, legyen az operaháziak dolga. Hogy a Szegeden Otellót éneklő José Cura Domingo ked-venc Desdemonája után érdeklő-dött, már sokkal inkább a mi ügyünk. Az pedig, hogy a szegedi-ek kedvencének előadásiért a mai napig Budapestre kell utazni, miközben rajongói júniusban is zsúfolásig töltötték a petőfitelepi templomot, több mint felfogható. Szinetár Miklós érdemei előtt a leg-teljesebb tisztelettel hajta fejet, kö-telességemnek érzem rámutatni: köztünk él egy művész, aki a Dóm

szempontjain – részt vegyen e vá-ratlanul jubileumi ünnepné minő-sült előadáson. Kossuth-díjas éne-kesnőnk a világ legjobb Liujának dicsősége osztozik Montserrat Caballéval. Kossuth-díjas énekes-nőnk épp az idén harminc éve lé-pett először a Dóm tér színpadára A végzet hatalmában. Szükséges folytatnom? Kossuth-díjas énekes-nőnk az eltelt harminc évben mindkét Leonóra, Aida, Micaela, Desdemona és Liu énekesnőjeként avatta a világ kiemelkedő opera-színpadává a szegedi Dóm teret valamennyi fellépésével. Csak fél-ve jegyzem meg: Kossuth-díjas énekesnőnk – kivételes adomány az énekes műfajban – mindmáig repertoárton tartja világszer-te ün-nepelt szerepeit. Liut áprilisban is énekelte a fővárosban. Hogy a tiszteletére színre vitt má-jusi előadásban Cecilia Bartolinak kellett rákérdeznie, hol a korszakos Liu, legyen az operaháziak dolga. Hogy a Szegeden Otellót éneklő José Cura Domingo ked-venc Desdemonája után érdeklő-dött, már sokkal inkább a mi ügyünk. Az pedig, hogy a szegedi-ek kedvencének előadásiért a mai napig Budapestre kell utazni, miközben rajongói júniusban is zsúfolásig töltötték a petőfitelepi templomot, több mint felfogható. Szinetár Miklós érdemei előtt a leg-teljesebb tisztelettel hajta fejet, kö-telességemnek érzem rámutatni: köztünk él egy művész, aki a Dóm

téri opera-előadások csodálójaként vált világhíres divává. Az énekes pályán töretlenül eltöltött harminc év méltán tarthatna számot a fél-évszázados rendezői pályával egyen-értékű elismerésre – különöskép-pen e ritka életút kiindulópontján, e ma is aktív, csodálatos művész szü-lővárosában. Hogy a tapintatlanság, a figyelmetlenség vagy a látványos semmibe vétel a bántóbb, ne firtas-suk. Ha azonban levéltári kutatásai közben az igazgatóhelyettes úrnak el is kerülte figyelmét a mágius év-számi egyezés, a Dóm téren felnőtt színházcsodálónak nem lett volna szabad megfedkeznie arról, hogy a művész, akinek előadásain maga is ott statizált, nemcsak a hagyomá-nyok folytonosságának nevében méltó megkülönböztetett figyel-münkre és nagybecsülésünkre, de személye és mindmáig töretlen mű-vészi teljesítménye, aurája épp a Dóm téren ezáltal felemás módon megünnepelt tradíciók fennmaradá-sának egyik legfőbb biztosítéka. A személyes csalódást – vagy, mond-juk ki: fájdalmat – a Parma szektor publikumának szívből áradó, ragasz-kodó szeretete orvosolja talán. A – szükkeblű? – tapintatlanság azon-ban a jubileummal kítüntetett esz-me és hagyomány alapjait veszi semmibe. **Marton Árpád, Tokody Ilona életrajzírója, a kulturális és mé-diaetika oktatója a SZTE JGYPK-n és a Gál Ferenc Hittu-dományi Főiskolán**

Még egyszer a prostitúcióról

Dr. Soproni Lajos nemrégiben írt le-vélében voltaképp bordélyházak megnyitását javasolta. Szerinte így korrektebb viszonyok jönnének létre a prostitúció világában. Nem ő az el-ső, aki a „népboldogítás” ezen terü-letét foglalkozik. 1842-ben Sasku Károly okleveles ügyvéd és mérnök „Boldogságtudomány, vagyis mi mó-don teheti magát az emberi nemzet a lehető legboldogabbá?” című opuszá-ban „köz-nözési” intézetek létesítését javallotta, mondván, a testi öröme-kben való kellő részesülés nélkül a tár-sadalom tagjai nem lehetnek mara-dékalanul boldogok. Ám milyen is-valójában a normális, természetes szexualitás? Ha egy férfi és egy nő kölcsönösen(!) óhajtik egymást. Mindenki pontosan érzi; hogy ez a másik számára fizikailag kívánatos-e, vagy sem. A prostitúció

pont ezt a természetes, megjászha-tatlan, kölcsönös vonzást iktatja ki, „helyettesíti” pénzzel. Ezáltal a pros-titúció még az egyházak által javo-solt önmegtartóztató életnél is ter-mészetellenesebb, pedig az is mesz-szenen az. Sok férfinak termé-szetes, hogy kibéreljen egy női tes-tet, amin úgy élheti ki szexuális vá-gyait, mint biológiai szükségleteit egy nyilvános WC-n. Ez lenne a kulturáltabb szexuali-tás? Arról, hogy híres színésznő, énekesnő vagy topmodell lesz, bi-ztosan sok lány ábrándozik, de arról, hogy prostituált vagy pornósztész-nő, valószínűleg egy sem. Tévedés, hogy a bordélyházaktól javulna a helyzet. Svédországban éppen ezért üldözik a prostitúciót. De nem a lányokat, hanem a stricciket, ker-tőket és a „kuncsaftokat” is bün-

tenek. Szankcionálják a gondolko-dásmódot és gyakorlatot, amely egyik embert a másik szexuális ki-elégítésének pusztá eszközévé silá-nyítja. Korrekt álláspont. Mi lenne, ha holnap reggel arra ébrednénk, amiről Arisztophanész ógörög vígjátékíró A nőuralom cí-mű komédiájában írt? Minden férfi csak akkor kerülhetne egy kívána-tos hölgy intim közelségébe, ha előtte teljesíti egy idősebb, közel sem vonzó nő szexuális vágyait. Ehhez fölne-e a prostitúciót ter-mészetes jelenségnek tekintő fér-fitársaim foga? Ennyit a férfi-női egyenjogúságról meg a prostitúció „természetességéről”... Végezetül utalnék Karinthy megjegyzésére, aki szerint egy nő minden pénzt megér, csak az árát nem... **Kovács Attila, Szeged**

E-MAIL

Unitárius templom

Több olvasónk, köztük Csupor De-zsó jelezte e-mailben: lapunk júli-us 21-ei számának 14. oldalán té-ves fénykép jelent meg az Unitá-rius templom cím alatt. A beküldő, Sántáné Kuruczi Mária tévedett: az ott látható épület ugyanis nem az unitárius, hanem a széke-lyudvarhelyi román ortodox templom, amely a 20. század második felé-ben épült. Csupor Dezső inter-netes linket is küldött a látványos-sághoz, amelyről úgy véli: szépsé-ge okán méltán szerepelhetett volna a lap hasábjain. A széke-lyudvarhelyi unitárius templom itt megtekinthető: <http://tourinfo.ro/content/view/32/85/lang.hu/>.

SMS:
30/303-0921

Dublin esti fényei

Írországban, a testvérénél vakációzott Balogné Égető Magdolna lánya, akinek hobbija a fotózás. A naplementét, az esti fényeket különösen kedveli. Fotója, amelyet édesanyja megosztott velünk, az esti Dublin-ban készült, a Liffey folyón átívelő, kivilágitott hidat örököltte meg. FOTÓ: BALOGH IMOLA